

Cseh Géza

LEVÉLTÁRI FORRÁSOK A NAGYBÓCSAI SÁRKÖZY CSALÁD SZOLNOKI ÁGÁNAK LESZÁRMAZÁSÁRÓL ÉS TÖRTÉNETÉRŐL

Nicolas Sarkozynek, a Francia Köztársaság elnökének magyar származása közismert, ám magyarországi családi gyökerei már kevésbé feltártak. Őseinek hatalmas birtokairól, közvetlen felmenőinek alattyáni kastélyáról és sok száz holdas földingatlanáról számos történelmi pletyka és dokumentumokkal nem igazolható állítás terjedt el a sajtóban. Az Elysée-palota lakójának kecskeméti származásáról és rokonságáról is bőven olvashattunk tudósításokat, jóllehet a nagybócsai Sárközy család ezen ága már a XVIII. század második felében a Bihar megyei Érmihályfalvára, és onnan jó évszázaddal később Szolnokra költözött. A Kecskeméten maradt, majd később jórészt Budapestre költözött rokonságot a közös eredetre büszke leszármazottak számontartották ugyan, sőt ismerték is, azonban már aligha állhattak egymással mindennapi személyes kapcsolatban a negyed- és ötödfokú unokatestvérek. Az újságok olykor pontatlan adatközléseit mégsem tekinthetjük teljesen haszontalannak, hiszen a család 1945 utáni sorsa csak emberi emlékezet alapján, a Magyarországon és külföldön élő családtagok, ismerősök felkutatásával tárható fel. Ezzel szemben a régmúlt idők felidézése csupán a levéltári iratok alapos áttanulmányozásával válik lehetővé.

Jóllehet a család címeres nemeslevelét 1628-ban II. Ferdinánd királytól nyerte el, már a XVI. század második feléből maradtak fenn a végvári vitézek közé tartozó Sárközyekről adatok. Sárközy Mihályt hajnácskői várnagyot törbecsálták, foglyul ejtették, végül lefejezték a törökök. Ugyancsak Mihály nevű fia, aki egri hadnagy volt, 1582-ben a jászberényi palánkvár elleni támadásban Balassi Bálint fegyvertársaként vett részt.¹ A család történetének legbőségesebb forrásbázisát a Magyar Országos Levéltár P. 1931. sz. fondja jelenti, amely a nagybócsai Sárközyek 1595-1923 között keletkezett iratait tartalmazza. A közel egy folyóméter terjedelmű, tíz tételbe sorolt, túlnyomórészt magyar nyelvű iratanyag egy későbbi Sárközy monográfia megírásának alapját képezheti, ám most csupán egy másik, alig 30 oldalas iratsomóban, fellelhető legfontosabb leszármazási adatok és a címerleírás ismertetésére vállalkozhatunk. Az Országos Levéltár Y. 1. 131. jelzettel ellátott aktája dr. Sárközy György nyugalmazott városi tanácsnok és ötödfokú unokatestvére, 1939-ben benyújtott nemességigazolási kérelmét, továbbá dr. Főglein Antal főlevéltárnok szakvéleményét tartalmazza. Az alábbiakban Főglein tömör és szakszerű

¹ Szederkényi Nándor: Heves vármegye története. II. kötet. Eger, 1890. 190; 206; 273. p. – <http://mars.elte.hu/varak/jaszbereny/berenyitortenet.htm> – Pallas nagylexikon (Feledy címszó alatt) - A könyvészeti forrásokra Ónody Sándor úr, a Praktiker gazdasági igazgatója hívta fel figyelmemet, akinek családjá távoli rokonságban áll a nagybócsai Sárközyekkel.

leírását közöljük, amely Sárközy Pállal, a francia elnök édesapjával bezárólag a család szolnoki ága leszármazásának leglényegesebb adatait foglalja magában. Egyúttal, mintegy vázlatul szolgálva, segítséget kínál a családtörténet majdani részletes megírásához.

Belügyminiszter.

Sárközy György – Nagybócsai – nemessége tban vélemény nyilvánítást kér.

A folyamodónak közvetlenül s személyesen az O. L. előtt tett óhaja szerint külön-külön bizonyítvány volna kiállítandó a maga és fiai részére.

939. II. 18.

Dr. Föglein

Alapszám:

131/1939.

Elintézés

(Miniszteri előadóíven)

A 2., alatti testimoniális szerint 1754. május 6-án Pest és Solt vármegye közgyűlése többek között a Kecskeméten lakó Sárközy Jánost és fiát, Jánost (II), valamint az első Jánosnak fivérét, Pált és annak fiait: Mihályt, Pált és Istvánt, mert felmutatták a vármegyének 1743. június 17-én kelt testimoniálisát, amely szerint (az egyébként 1754-ben is életben lévő Pál) a nemességszerző Sárközy Mihály szépunokájaként igazoltatott, a nemesség további gyakorlatában meghagyta. E testimoniális következményeképpen szerepel azután a vármegye 1754. évi igazolt nemeseinek névjegyzékében Sárközy Pál és Sárközy János.

A vármegye testimoniálisa megnevezi ugyan a nemességszerző nevét, Mihályt, és a fiát is, aki szintén Mihály, de nem tesz említést a nemeslevél keltéről. A folyamodó azonban bemutat eredetiben (1. mell.) egy címeres nemeslevelet, amelyet Sárközy Mihály fiával, Mihállyal együtt II. Ferdinánd királytól 1628. szeptember 10-én nyert, melyet Hont vármegyében hirdettek ki.

Az eredetiben bemutatott címeres nemeslevél kétségkívül az 1754-ben igazolt fenti egyének családját illeti, amit a benne megnevezett két Mihály (apa és fiú) nevének az 1754-ben igazolt Sárközy János legfelső két felmenője nevével való egyezésén kívül az a körülmény is bizonyít, hogy az imént említett János ivadékai a szóban forgó nemeslevéllel adományozott farkasos címert használták. (5. a., 5. e., 5. g., 5. c., 5. b., 5. i.) mell.

Az 1754. évi igazolt ifjabb Sárközy János (II) a Pest vármegyei Nagybócsa-pusztán (ma Bócsa nagyközség tartozéka Kecskeméttől délre) meg a Bihar vármegyei Érmihályfalván is birtokos volt. (5. i. 5. j. mell.) Fia, Gedeon, Érmihályfalván telepedett le (5. d., 5. g. mell.), de nagybócsai jószágát továbbra is megtartotta, s birtoka volt itt az ő fiának, Ferencnek is (5. f., 5. h. mell.). E birtok után a „Nagybócsai” előnevet használták Sárközy János II. (5. i. mell.), továbbá két fia: Gedeon (5. b., 5. c., 5. d./ mell.) és Sándor (5. i. mell.) unokája (a Gedeon fia), Ferenc is (6. a. mell.).

A folyamodó, dr. Sárközy György nyug. városi tanácsnok, a most említett Ferencnek unokája lévén, régi magyar nemességét, meg a „Nagybócsai” előnév használatához való jogát elismerhetőnek, s erről részére, valamint (az Országos Levéltár szóbelileg nyilvánított óhaja szerint) fiai – a Szolnokon 1922. június 30-án született György Imre Dezső, az ugyanott 1924. február 20-án született Gedeon István Gyula és a Budapesten született Pál István Ernő részére a kívánt egyszerű bizonyítványt külön-külön kiállíthatónak vélem.

A mondottakból következőleg természetesen igazoltnak tekintendő a folyamodónak családja részére 1628. szeptember 10-én adományozott címerhez való joga is, amelyet egyébként (mint említem), a család tagjai – köztük Gedeon – rendszeresen használtak is. E címer a nemeslevél alapján így szól:

„Álló, homorú oldalú, felül csapott sarkú s alul kétszer hajlított szélű, ezüstös talpu pajzs veres mezejében zöld pázsiton szétvetett hátsó lábain ágaskodó, tátott szájú, veres nyelvét kiöltő, felcsapott farkú, természetes színű farkas felemelt első jobbójában aranymarkolatú kivont egyenes kardot tart s balját ragadozásra nyújtja. A pajzson lévő, jobbra fordított koronás nyílt lovagsisak dísze a pajzsbeli farkas, növekvően. A sisak takaróinak színe: jobbról kék-arany, balról veres-ezüst.”

A bemutatott címerfestmények a leírásnak megfelelően, a szokásos igazoló záradékkal elláthatók s a záradékkal ellátott egyik példány a folyamodónak, a záradék másolatával ellátott másik példány az igazolt címerek gyűjteményében leendő elhelyezés végett az Országos Levéltárnak volna kiadandó.

Budapest, 1939. febr. 19.

Dr. Főglein

Betét ív: 131/939. O. L. számhoz

A folyamodó csatolmányai:

1. Eredetiben: II. Ferdinánd király által Bécsben 1628. szeptember 10-én – Sárközy Mihály, neje: Mikolay Katalin, leányai: Anna és Zsuzsanna, valamint fia, Mihály részére [e statu et conditione ignobili] adományozott címeres nemeslevél. – Kihirdetve: Hont vm. Szent-Antalon tartott ítélőszékén – Barsi János, a vármegye hiteles nótáriusa által (a kihird. dátuma nincs feljegyezve).
2. Hiteles másolatban: Pest-Pilis és Solt vm. 1754. május 10. közgyűlésen kelt bizonyítvány „nobilis” Sárközy János, kecskeméti lakosnak a maga és fia, János, valamint fivére Pál s ennek fiai: Mihály, Pál és István nevében is, – mint Pál fiának, János unokájának, Mihály szépunokájának és a nemeslevél-szerző Mihály dédunokájának – kérelmére, miután bemutatta vármegyének Pesten 1743. jún. 17-én kelt bizonyítványát, amely szerint a kérelmező atya, az akkor még életben levő

Pál Jánosnak, ez Mihálynak, ez ugyancsak Mihálynak, a nemességszerzőnek volt a fia. Ennek lapján a kérelmezők nemessége nem vonható kétségbe s nemességük gyakorlatában továbbra is meghagyandóknak találtattak.

Eredeti anyakönyvi kivonatok:

3. *A kecskeméti református egyház esketési anyakönyvéből: 1736. nov. 13.: ifjú Sárközi János, szül. és lakóhelye Kecskemét, vőlegény; – Kalotsa Ambrus leánya Zsuzsanna, Kecskemét, menyasszony.*
- 3 a. *Ugyanannak halotti anyakönyvéből: 1793. jún. 12. Sárközi János úr, Kecskemét, 82 éves.*
4. *Ugyanannak születési anyakönyvéből: A szülők neve: János, – törvényes, – szülő: Sárközi János; 1740 /egyezer hétszáznegyven/ októb. 15. szül.*
4. a. *Ugyanannak halotti anyakönyvéből: 1794. júl. 1. Kecskeméten meghalt Tktes idősb Sárközi János – 54 éves - magát megölte.*
5. *Ugyanannak születési anyakönyvéből: 1791. dec. 4. született Gedeon, – törvényes; szülők: Tktetes ifjabb Sárközi János és Guti Mária, – Kecskemét lakóhely – keresztszülők: Sen. Deák Mihály és Bozó Éva, – Mélt. Gróf ifjabb Ráday Gedeon.*
5. a. *Az érkörtvélyesi reform. egyh. esketési anyakönyvéből: 1817. októb. 11-én: Vőlegény: Tek. Nemes Vitézlő Sárközi Gedeon; menyasszony: Kengyel Klára, – mindketten Érkörtvélyesről, – reformátusok – a menyasszony atyja: Tek. Nemes V. Kengyel Mihály.*
5. b. *Az érmihályfalvi ref. lelkész bizonyítványa (1938. okt. 26. No. 222/938.: – E szerint az érmihályfalvi reform. egyházközség 1769-től vezetett anyakönyvei és jegyzőkönyvei 1828. aug. 18. tűzvészben elpusztultak. Az ezek helyett a lakosok beiktatása alapján készült és Bihar vármegye bizottsága által hitelesített 1. sz. anyakönyv 1. oldalán feljegyezve: „Sárközi Gedeon meghalt; Kengyel Klára 29 éves; gyermekeik: Ferenc, szül. 1820; Gedeon szül. 1823; György, szül. 1825. – Ezek szerint Gedeon 1828. aug. 18. után történt összeírás alkalmával már nem volt az élők sorában.*
6. *Az érmihályfalvi reform. keresztelési anyakönyvből: 1820. született: Ferenc. Szülők: Sárközi Gedeon és Kengyel Klára – Érmihályfalva.*
6. a. *A tiszafüredi reform. esketési anyakönyvből: 1845. október 12: Ttes Bihar vm. Érmihályfalván birtokos s lakos Ttes Bócsai Sárközi Ferenc szolgabíró úr – T. füredi közbirtokos s lakos Ttes Bócsai Sárközi Mihály úr hajadon kis asszonyával Johannát.*
6. b. *A debreceni reform. halotti anyakönyvből: 1872. okt. 12. meghalt: Sárközi Ferenc földbirtokos, – ref. – született Érmihályfalván, – lakott: Debrecen, Piac 1698–52 éves korában.*
7. *Az érmihályfalvi reform. keresztelték anyakönyvéből: – Érmihályfalva – keresztszülők: Sárközi Péter és Bonyhai Julianna.*

7. a. *A szolnoki állami anyakönyvből: 1933. szept. 26. Meghalt: Nagybócsai Sárközy György ny. városi tanácsnok. Szolnok, Magyar utca 7. – 71 éves. Házastársa: Juhász Róza. Szülei: néhai nagybócsai Sárközy Ferenc - néhai nagybócsai Sárközy Julianna.*
8. *A szolnoki ferencrendi r. k. egyház házassultak anyakönyvéből: 1886. jún. 28. Házassélek: Sárközy György kereskedő, Érmihályfalva (származás) – Szolnok (lakóhely) – helv. vall. – 24 éves - nőtlen, Sárközy Ferenc földbirtokos és Sárközy Johanna fia – Juhász Róza, Szolnok (származás és lakóhely) – róm. kat. – 19 éves, hajadon – Juhász Ignác iparos és Maráz Erzsébet leánya.*
9. *A szolnoki állami anyakönyv: 1896. márc. 16. Született György, Sándor. Szülők: nagybócsai Sárközy György, reform. Városi tanácsos, lakik Szolnokon, született Érmihályfalván. – 33 éves és Juhász Róza, róm. kat. Szolnok születés és lakás – 25 éves. Születés helye: Szolnok, Magyar utca 4.*
10. *A szolnoki állami anyakönyv (házassági): 1921. szept. 20. – házasságot kötött: nagybócsai dr. Sárközy György Sándor, városi tanácsos, ref. – szül. Szolnok, 1896. márc. 16. – Lakik: Szolnok, Magyar u. 2636. és Csáfordi Tóth Katalin Ilona Anna Tamás, r. kat. – szül. Szolnok, 1902. jan. 13. lak. Szolnok – Csáfordi Tóth Imre és borosjenői Jeney Adél leánya.*
11. *A szolnoki állami anyakönyv (születési): 1922. jún. 30. született: György Imre Dezső, r. kat. – Szülők: nagybócsai dr. Sárközy György Sándor, ref. 26 éves – városi tanácsnok és Csáfordi Tóth Katalin Ilona Anna Tamás, r. kat. 20 éves – Szolnok, Gorove u. 226. – A gyermek vallása megegyezés alapján jegyeztetett be.*
12. *A szolnoki állami anyakönyv (születési): 1924. febr. 20. született: Gedeon István Gyula, róm. kat. Szülők: nagybócsai dr. Sárközy György, ref. 27 éves, városi tanácsos és csáfordi Tóth Katalin, Szolnok, Gorove u. 226. – A gyermek vallása megegyezés alapján jegyeztetett be.*
13. *A budapesti VIII. ker. állami anyakönyvből: 1928. május 5. született: Pál István Ernő, róm. kat. – Szülők: dr. Sárközy György Sándor, városi tanácsos és Tóth Katalin Ilona Anna Tamás. Lakás: Szolnok, Gorove u. 3. – Az apa ref. 32 éves, az anya r. kat. 25 éves. – Születés helye: Budapest, VIII. Üllői út 78. – A gyermek vallása megegyezés alapján jegyeztetett be.*

Feljegyezve:

Dr. Főglein

Pótlólag bemutatva:

5. a. *Sárközy Zsigmond és Gedeon 1817. szept. 18. kelt eredeti záloglevele egy nagybócsai portióról.*
5. b. *Nagybócsai Sárközy Gedeonnak 1819. júl. 14. Mihályfalván átengedett portio (eredeti).*

Levéltári források a nagybócsai Sárközi család

5. c. Egyezséglevél – 1816. jan. 28-án Mihályfalván, Szláv János és Nagybócsai Sárközy Gedeon között (eredeti).
5. d. Nagybócsai Sárközy Gedeon árváinak Mihályfalva helységben és határában levő jószágai.
5. e. Cserelével – 1817. márc. 19. Kecskeméten Sárközy Zsigmond és Gedeon között, Sárközy Sándor, mint tanú előtt a mihályfalvi és Köntsög-pusztai javokról (eredeti).
5. f. Megbízás – 1840. okt. 16. Sárközy Gedeon árváit illető nagybócsai (Pest vm.) javakat illetőleg az idősebb árva, Sárközy Ferenc részére (eredeti).
5. g. Cserelével – Kecskeméten, 1819. jún. 6. Sárközy Gedeon és Sárközy Anna gyermekeinek tutora között (eredeti).
5. h. Sárközy Gedeon árváinak a nagybócsai pusztán levő javai tárgyában egyezség.
5. i. Nagybócsai Sárközy János úr ellen Mihályfalván levő kúria s tartozékai tárgyában 1785-ben indított per (zálogos juss).
5. j. Eladási szerződés – 1853. jún. 20. Pesten: Sárközy Ferenc és György nagybócsai, nagyatyjuk, János és atyjuk, Gedeon utáni jószágá tárgyában.

Másolat.

243.986/1939.

II. a.

Bizonyítvány

A rendelkezésemre álló hiteles adatok alapján ezennel megállapítom, hogy a Jász-Nagykun-Szolnok vármegyei Szolnok városban 1896. évi március 16. napján született dr. Sárközy György Sándor nyug. városi tanácsnok, budapesti lakos, Tóth Katalin Ilona Tamás férje, régi magyar nemességét, a „NAGY-BÓCSAI” előnév és az alábbi családi címer használatához való jogát igazolta:

Álló, homorú oldalú, felül csapott sarkú s alul kétszer hajlított szélű, csücskös talpú vörös pajzsban zöld pázsiton szétvetett hátulsó lábán ágaskodó, tátott szájú, vörös nyelvét kiöltő, felcsapott farkú, természetes színű farkas felemelt első jobb lábában aranymarkolatú kivont egyenes kardot tart s balját ragadozásra nyújtja. A pajzsban lévő, jobbra fordított, koronás, nyílt lovagsisak dísz: a pajzsbeli farkas növekvően. A sisak takarója: jobbról kék-arany; balról vörös-ezüst.

Budapest, 1939. évi április 3-án.

A miniszter rendeletéből:

Tertyánszky s. k.
miniszteri tanácsos⁶

A belügyminiszter Főglein Antal főlevéltárnok szakvéleménye alapján engedélyezte Sárközy Györgynek és gyermekeinek köztük Pál István Ernőnek, a francia elnök édesapjának a nagybócsai előnév és a nemesi címer használatát. A Sárközy család leszármazása és címere minden bizonnyal hiteles, a közölt levéltári forrás önmagában mégsem bizonyítja, hogy Nicolas Sarkozy a szolnoki ágból származik. Ám ennek tisztázásában segít az emberi emlékezet, a régi ismerősök és barátok adatközlései, melyeket a sajtóban megjelentek. A Magyar Nemzet 2003. március 23-ai számában az 1956-os forradalomban és az emigrációban kiemelt szerepet betöltő Borbándi Gyula írta, hogy Pálnak, az elnök édesapjának idősebb fivére, Sárközy György 1957-ben emigrált és évekig a Szabad Európa Rádió sportrovatánál dolgozott. A rendszerváltás idején hazaköltözött Budapestre és 2000-ben itt halálozott el. Ugyancsak egy újságcikkből értesülhettünk arról, hogy Pál másik bátyja, a családtagok és közeli barátok által gyermekkorában Gidának becézett Sárközy Gedeon az 1970-es években az NSZK-ba vándorolt ki.⁷ Mindez minden kétséget kizáróan bizonyítja, hogy a családfán és a leszármazási szakvéleményben feltüntetett Sárközy Pál Ernő István azonos a francia elnök Spanyolországban élő édesapjával, aki azonban az újságok állításával szemben nem Szolnokon, hanem 1928. május 5-én Budapesten, az Üllői úti klinikán látta meg a napvilágot. A család az 1920-as, 30-as években Szolnokon, a Gorove utca 3. szám alatt, a jelenlegi Kossuth Lajos és Dózsa György utca sarkán álló, ma is meglévő bérházban lakott. A dédapa, id. Sárközy György egykori lakóháza is fennmaradt a Magyar utcában.⁸ Ebben működött később az Acsay vendéglő, majd az Alföldi Étterem.

A dédapa és a nagypapa hosszú időn át a város köztisztvisletben álló tanácsnokai, a helyi közélet megbecsült személyiségeinek számítottak. Az idősebb Sárközy még Érmihályfalván nevelkedett, a középiskolát Debrecenben végezte és 1888-ban költözött Szolnokra. Negyvenévi közszolgálat után, mint helyettes-polgármester vonult nyugdíjba. Ismertségét és népszerűségét jelzi, hogy 1933. szeptember 26-án bekövetkezett halálakor a magyarországi városok polgármestereinek egész sora fejezte ki levélben őszinte részvétét.⁹ A fia, ifjabb Sárközy György több éves frontszolgálat után 1919-ben jogi diplomát és doktorátust szerzett, majd Jász-Nagykun-Szolnok vármegye szolgálatába lépett. 1921-ben megnősült, csáfordi Tóth Katalint vette feleségül és egyúttal „reverzalist adott”. Vagyis bejegyeztet, hogy valamennyi gyermekét felesége vallása szerint, katolikusnak kereszteljék.¹⁰ 1927-ben dr. Sárközy Györgyöt Szolnok város tanácsnokává

3 Hibás és hiányos fogalmazás: Sárközy Ferenc rokonát, Sárközy Johannát vette feleségül.

4 Piac: Piac utca (Debrecen főutcája).

5 A bérházat, ahol dr. Sárközy György tanácsnok és családja lakott, 1910 körül az Első Magyar Biztosító RT. építette. Jelenlegi címe: Kossuth Lajos utca 3.

6 A nemesi cím, címer és előnév használatának jogát igazoló belügyminisztériumi bizonyítvány a Magyar Országos Levéltár Y. 5. 9. d. számú iratcsomójában található.

7 Magyar Nemzet 2007. április 6. 10. p. – Szurmay Ernő nyug. könyvtárigazgató szóbeli adatközlése. Szurmay Ernő az 1930-as években a szolnoki Verseyhy Ferenc Gimnáziumban Sárközy Gedeon osztálytársa volt.

8 Vajda Gyula (szerk.): Szolnok város és Jász-Nagykun-Szolnok vármegye címűtára 1932-1934. Szolnok, év nélkül. 91. p.

9 Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Levéltár (továbbiakban JSzML.) V. 474. a. Szolnok város polgármesterének iratai 10428/1933.

10 JSzML. XXXIII. 2. Szolnok város házassági anyakönyve 1921/209.

választották. A város építési és kulturális ügyeit intézte A színház újjáépítésében, a Tiszapart és a Művésztelep parkosításában jelentős érdemeket szerzett. Ám ő felelt a városrendezési – városfejlesztési célokra fordított Speyer-kölcson visszafizetésért is.¹¹ 1935-ben a kölcson felhasználásával és más anyagi visszaélésekkel kapcsolatos sikkasztási ügyre derült fény. Bár az újságokban évekig tárgyalt és a városházi ellenzék által jócskán felnagyított szolnoki panamáért elsősorban Tóth Tamás polgármestert tették felelőssé, a városi vezetés többi tagjával együtt Sárközy György is lemondott állásáról és harctéri szolgálati éveinek beszámításával fiatalon nyugdíjba vonult.¹² 1938-ban a család már Budapesten, a Honvéd utcában lakott. Innen a budai oldalra, a Keleti Károly utca 4. számú épületbe költöztek. A családfő 1946-ban a Zománc és Vasáru KFT. budapesti cég ügyvezető igazgatója volt,¹³ 1948 januárjában azonban, 52 éves korában elhalálozott. Földi maradványait Szolnokon, a ma is meglévő és szépen gondozott családi sírboltban helyezték végső nyugalomra. Mivel dr. Sárközy György testvérei Szolnokon laktak, valószínűleg ezek utódai közül néhányan ma is élnek a városban. Felkutatásuk és a leszármazottak személyes kapcsolatának feltárása azonban újságírói és semmiképpen sem levéltárosi feladat. Sárközy Pál, az elnök édesapja iskolai tanulmányait bizonyára Szolnokon kezdte, de a középiskolát Budapesten végezhette, majd 1948-ban, apja, dr. Sárközy György halála után Franciaországba távozott. További sorsáról, sikertelen házasságáról bőven cikkezett a franciaországi és a magyarországi sajtó.

Homályos részletek persze maradtak még a család történetében. Az alattyáni 700 holdas Sárközy birtokról terjesztett szóbeszédet egykorú levéltári iratok és hiteles statisztikai kiadványok nem igazolják. Az 1920-as, 1930-as években szerkesztett gazdacímtárakban a 100 kh-nál vagyonosabb alattyáni birtokosok névsorából hiányzik a Sárközyek neve. Fellelhetőek viszont a dr. Sárközy György tanácsnok nejével, csáfordi Tóth Katalinnal rokon Maár-Tóth család több, mint 300 holdas földingatlanának adatai. Az 1930-as évek végén, 1940-es évek elején édesanyjuk rokonainál gyakran vendégeskedtek a Sárközy fiúk, György, Gedeon és Pál, és erre az idősebb alattyáni lakosok jól emlékeznek.

A család történetének alaposabb feltárásához helytörténészek, levéltárosok és újságírók összefogása szükséges. Sok híres magyarországi nemzetség történetét jelentették már meg, köztük nemrég a megyénkben is birtokos Szapáryakét is, önálló kötetben. Franciaország az Európai Unió egyik legjelentősebb országa, gazdasági és politikai nagyhatalom. Elnöke nemcsak magyarországi, hanem egyenesen szolnoki gyökerekkel rendelkezik. Nicolas Sárközy nem igazán büszke magyar származására, erre utalnak kijelentései – mondhatják talán jogosan az ötlet ellenzői. Megválasztása után a közép-európai térségben először mégis Magyarországra látogatott el. Ez bizonyítja, hogy országunk korántsem annyira közömbös számára, mint az elnökválasztási kampány során kizárólag belpolitikai és semmiképpen sem magyarelles célzattal tett nyilatkozatai jelezték. 1994-ben Nicolas Sarkozy feleségével és édesapjával állítólag már járt

11 Scheftsik György (szerk.): Jász-Nagykun-Szolnok vármegye múltja és jelene, Pécs, 1935. II. 251. p.

12 JSzML. V. 474. a. 1500/1943.

13 Budapest Főváros Levéltára VII. 182. Somogyi Béla közjegyző iratai 850/1946. A dokumentumra dr. Á. Varga László, a BFL. főigazgatója és a munkatársai hívták fel figyelmemet.

14 Népszabadság 2007. szeptember 14. 9. p.

magánúton Magyarországon. A sajtóban megjelent híradás szerint mégsem Szolnokot, hanem Kecskemétet és a „hírös” városhoz közeli Bócsa-pusztát keresték fel,¹⁴ ahol a XVIII. században a családi birtok feküdt. Az esetlegesen még Szolnokon élő rokonokkal bizonyára már minden kapcsolatuk megszakadt, ám a nagyapa és a dédszülők sírja, meglévő lakóházaik és a francia elnök édesapjának gyermekkori emlékei talán elősegíthetnék a személyes kapcsolat kialakulását a Tisza-parti várossal is.

Felhasznált irodalom

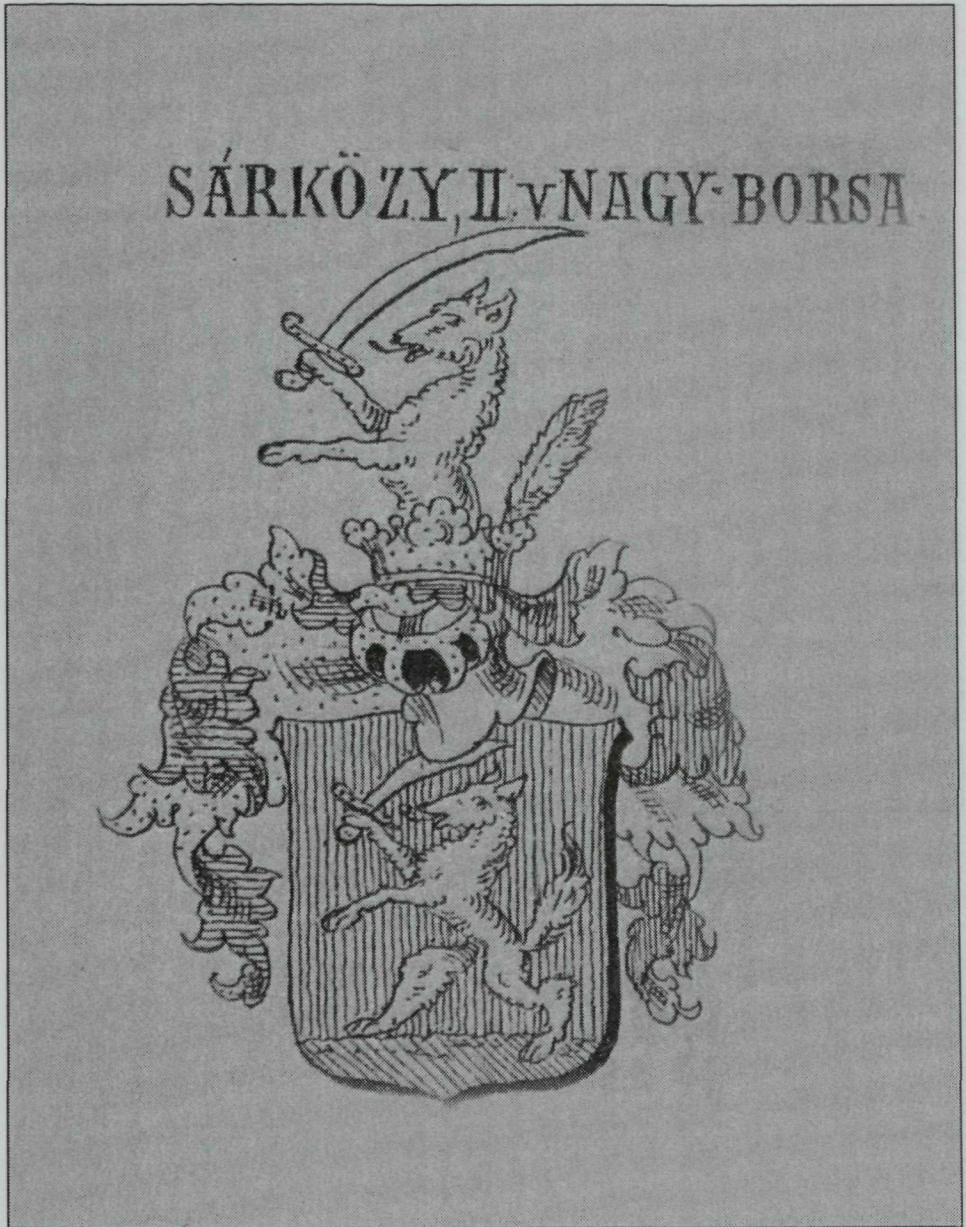
Népszabadság, 2007

Scheftsik György (szerk.): Jász-Nagykun-Szolnok vármegye múltja és jelene. Pécs, 1935

Szederkényi Nándor: Heves vármegye története. II. kötet. Eger, 1890

Vajda Gyula (szerk.): Szolnok város és Jász-Nagykun-Szolnok vármegye címtára 1932–1934. Szolnok, év nélkül

14 Népszabadság 2007. szeptember 14. 9. p.

A Sárközy család címere (A felirat helyesen: Nagy-Bócsa)

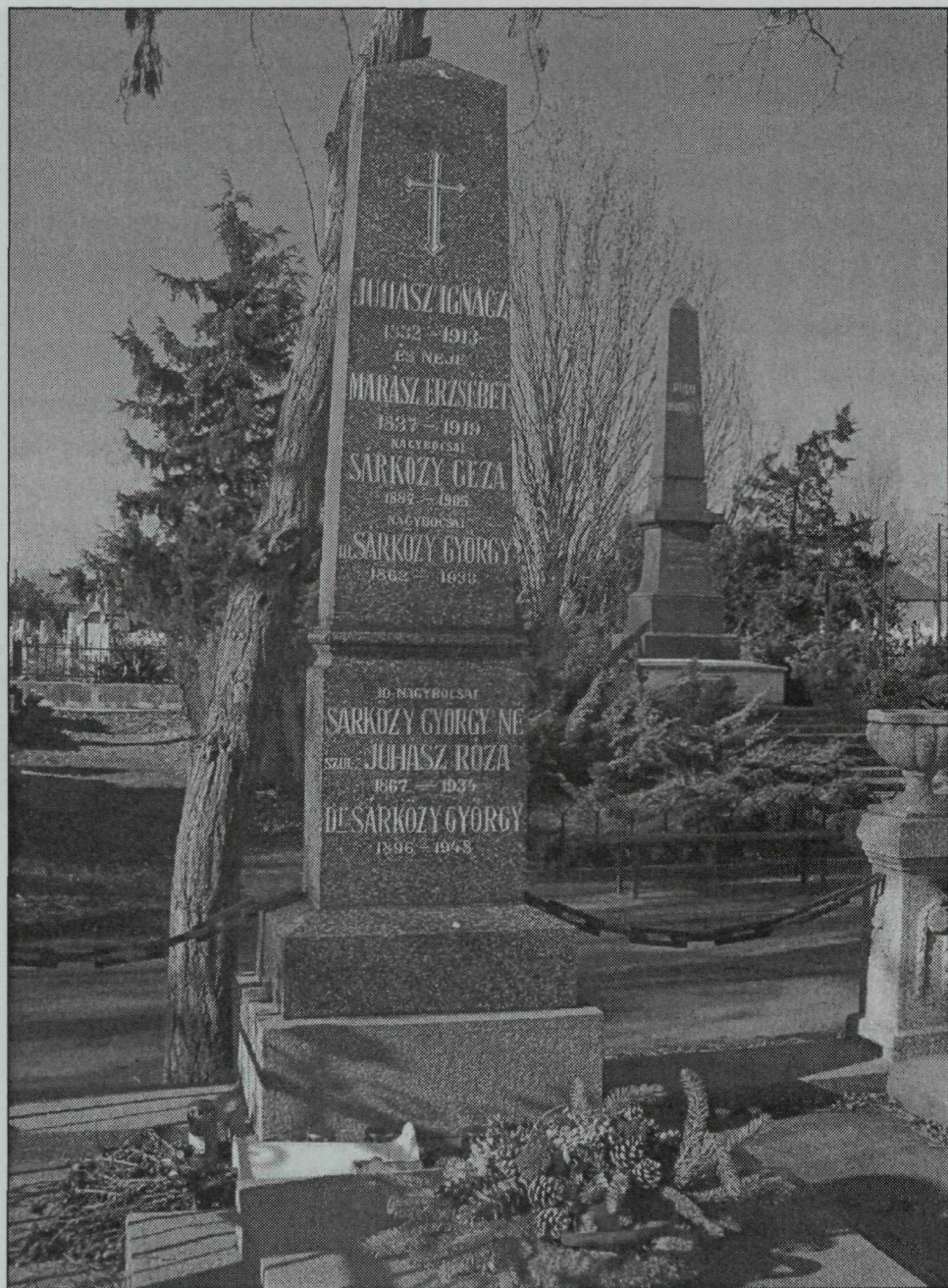
*A család címeres pecsétje
(A fotót Ónody Sándor bocsátotta rendelkezésemre.)*

id. Sárközy György üzletté átalakított lakóháza a Magyar utcában

A Kossuth Lajos utcai bérház, ahol dr. Sárközy György élt családjával

A családi sírbolt a szolnoki temetőben